

בראשית

19	18	17	16	15	14	13	12	11	10	9	8	7	6	5	4	3	2	1
38	37	36	35	34	33	32	31	30	29	28	27	26	25	24	23	22	21	20
50	49	48	47	46	45	44	43	42	41	40	39							

הפרק 1

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ¹
²והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים
³ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור
⁴וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך
⁵ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:
⁶ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים
⁷ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן
⁸ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:
⁹ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן
¹⁰ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב
¹¹ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן
¹²ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב
¹³ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי:
¹⁴ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים
¹⁵והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן
¹⁶ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים
¹⁷ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ
¹⁸ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב
¹⁹ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי:
²⁰ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים
²¹ויברא אלהים את התנינים הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב
²²ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ
²³ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי:
²⁴ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן
²⁵ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים

כי טוב

²⁶ ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ

²⁷ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו ונקבה ברא אתם

²⁸ ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ

²⁹ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה

³⁰ ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן

³¹ וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי:

הפרק 2

יכלו השמים והארץ וכל צבאם

² ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה

³ ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

⁴ אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים

⁵ וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה

⁶ ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה

⁷ וייצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה

⁸ ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר:

⁹ ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע

¹⁰ ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים

¹¹ שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב

¹² וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם

¹³ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש

¹⁴ ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת

¹⁵ ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה

¹⁶ ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל

¹⁷ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות

¹⁸ ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו

¹⁹ ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו

²⁰ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו

²¹ ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה

²² ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם

²³ ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת

²⁴ על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד:

²⁵ ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו

הפרק 3

הנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן

²ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל

³ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתו

⁴ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתו

⁵כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע

⁶ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל

⁷ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת

⁸וישמעו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן

⁹ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר לו איכה

¹⁰ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא

¹¹ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת

¹²ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה לי מן העץ ואכל

¹³ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל

¹⁴ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חיך

¹⁵ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב

¹⁶אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך

¹⁷ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חיך

¹⁸וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה

¹⁹בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב

²⁰ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל חי

²¹ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם

²²ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם

²³וישלחו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם

²⁴ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

הפרק 4

האדם ידע את חוה אשתו וותהר ותלד את קין ותאמר קניתי איש את יהוה

²ותספך ללדת את אחיו את הבל ויהי הבל רעה צאן וקין היה עבד אדמה

³ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה

⁴והבל הביא גם הוא מבכורות צאנו ומחלבהן וישע יהוה אל הבל ואל מנחתו

⁵ואל קין ואל מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו

⁶ויאמר יהוה אל קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך

⁷הלוא אם תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואליך תשוקתו ואתה תמשל בו

⁸ויאמר קין אל הבל אחיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל הבל אחיו ויהרגהו

⁹ויאמר יהוה אל קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי

¹⁰ויאמר מה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן האדמה

¹¹ועתה ארור אתה מן האדמה אשר פצתה את פיה לקחת את דמי אחיך מידך:
¹²כי תעבד את האדמה לא תספך תת כחה לך נע ונד תהיה בארץ
¹³וַיֹּאמֶר קִין אֶל יְהוָה גְּדוֹל עוֹנִי מִנְשָׂא
¹⁴הֵן גֵּרַשְׁתָּ אֹתִי הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנִיךָ אֶסְתֵּר וְהִיִּיתִי נֶעַ וְנָד בָּאָרֶץ וְהָיָה כָּל מִצְאֵי יְהִרְגֵנִי!
¹⁵וַיֹּאמֶר לוֹ יְהוָה לֹכֵן כָּל הָרֹג קִין שְׁבַע־עֲתִים יִקָּם וְיִשָּׂם יְהוָה לְקִין אוֹת לְבִלְתִּי הַכּוֹת אֹתוֹ כָּל מִצְאוֹ
¹⁶וַיֵּצֵא קִין מִלִּפְנֵי יְהוָה וַיֵּשֶׁב בָּאָרֶץ נוֹד קִדְמַת עֵדֶן
¹⁷וַיֵּדַע קִין אֶת אִשְׁתּוֹ וַתְּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוֹךְ וַיְהִי בְנָה עֵיר וַיִּקְרָא שֵׁם הָעֵיר כֶּשֶׁם בְּנוֹ חֲנוֹךְ
¹⁸וַיּוֹלֵד לְחֲנוֹךְ אֶת עֵירֵד וְעֵירֵד יָלַד אֶת מַחֻיָּאל וּמַחֻיָּאל יָלַד אֶת מֶתוּשָׁאֵל וּמֶתוּשָׁאֵל יָלַד אֶת לִמֶךְ
¹⁹וַיִּקַּח לוֹ לִמֶךְ שְׁתֵּי נָשִׁים שֵׁם הָאֶחָת עֵדָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית צִלָּה
²⁰וַתֵּלֶד עֵדָה אֶת יִבְל הוּא הָיָה אֲבִי יֵשֶׁב אֱהֹל וּמִקְנָה
²¹וְשֵׁם אַחִיו יוֹבֵל הוּא הָיָה אֲבִי כָּל תַּפְשׁ כְּנוֹר וְעוֹגֵב
²²וַצִּלָּה גַם הוּא יִלְדָה אֶת תּוֹבֵל קִין לִטֵּשׁ כָּל חֹרֶשׁ נַחֲשֵׁת וּבְרָזַל וְאַחוּת תּוֹבֵל קִין נַעֲמָה
²³וַיֹּאמֶר לִמֶךְ לְנִשְׁיוֹ עֵדָה וַצִּלָּה שִׁמְעֹן קוֹלִי נָשִׁי לִמֶךְ הָאֲזֹנָה אֲמַרְתִּי כִּי אִישׁ הִרְגֵּנִי לִפְצָעִי וַיֵּלֶד
לְחִבְרָתִי!
²⁴כִּי שְׁבַע־עֲתִים יִקָּם קִין וּלְמֶךְ שְׁבַע־עֲשָׂר
²⁵וַיֵּדַע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ וַתֵּלֶד בֶּן וַתִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זֶרַע אַחֵר תַּחַת הַבֵּל כִּי
הָרָגוּ קִין
²⁶וּלְשֵׁת גַּם הוּא יָלַד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ אֲנוֹשׁ אֵז הוֹחֵל לִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה

הפרק 5

ז ה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בַּיּוֹם בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בְּדַמּוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ
²זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם בַּיּוֹם הַבְּרָאם
³וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתָיו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת
⁴וַיְהִיו יְמֵי אָדָם אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת שֵׁת שְׁמֹנֶה מֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
⁵וַיְהִיו כָּל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חֵי תִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת
⁶וַיְחִי שֵׁת חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת אֲנוֹשׁ
⁷וַיְחִי שֵׁת אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת אֲנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
⁸וַיְהִיו כָּל יְמֵי שֵׁת שְׁתֵּים עָשָׂר שָׁנָה וְתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת
⁹וַיְחִי אֲנוֹשׁ תִּשְׁעִים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת קִינָן
¹⁰וַיְחִי אֲנוֹשׁ אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת קִינָן חֲמֵשׁ עָשָׂר שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
¹¹וַיְהִיו כָּל יְמֵי אֲנוֹשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים וְתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת
¹²וַיְחִי קִינָן שְׁבַע־עֲשָׂר שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת מֵהֶלְלָאֵל
¹³וַיְחִי קִינָן אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מֵהֶלְלָאֵל אַרְבַּע־עֲשָׂר שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
¹⁴וַיְהִיו כָּל יְמֵי קִינָן עֶשְׂרִים שָׁנִים וְתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת
¹⁵וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת יִרְדָּה
¹⁶וַיְחִי מֵהֶלְלָאֵל אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת יִרְדָּה שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
¹⁷וַיְהִיו כָּל יְמֵי מֵהֶלְלָאֵל חֲמֵשׁ וְתִשְׁעִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת
¹⁸וַיְחִי יִרְדָּה שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת חֲנוֹךְ
¹⁹וַיְחִי יִרְדָּה אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת חֲנוֹךְ שְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת
²⁰וַיְהִיו כָּל יְמֵי יִרְדָּה שְׁתֵּים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וְתִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת
²¹וַיְחִי חֲנוֹךְ חֲמֵשׁ וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלֵד אֶת מֶתוּשָׁלַח
²²וַיְתֵּהֱלֶךְ חֲנוֹךְ אֶת הָאֱלֹהִים אַחֲרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מֶתוּשָׁלַח שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלֵד בָּנִים וּבָנוֹת

²³ויהי כל ימי חנוך חמש וששים שנה ושלש מאות שנה
²⁴ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים
²⁵ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאת שנה ויולד את למך
²⁶ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שנים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות
²⁷ויהיו כל ימי מתושלח תשע וששים שנה ותשע מאות שנה וימת
²⁸ויחי למך שנים ושמונים שנה ומאת שנה ויולד בן
²⁹ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה
³⁰ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות
³¹ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת
³²ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת

הפרק 6

ייהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם
²ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו
³ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה
⁴הנפלים היו בארץ בימים ההם וגם אחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה
הגברים אשר מעולם אנשי השם
⁵וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום
⁶וינחם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו
⁷ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף
השמים כי נחמתי כי עשיתם
⁸ונח מצא חן בעיני יהוה
⁹אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים היתהלך נח
¹⁰ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת
¹¹ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס
¹²וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ
¹³ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ
¹⁴עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר
¹⁵וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה
¹⁶צוהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים
תעשה
¹⁷ואני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל
אשר בארץ יגוע
¹⁸והקמתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך
¹⁹ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחית אתך זכר ונקבה יהיו
²⁰מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות
²¹ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה
²²ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה

הפרק 7

יאמר יהוה לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה²
מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהרה הוא שנים
איש ואשתו
גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ³
כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר
עשיתי מעל פני האדמה
ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה⁵
ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ⁶
ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול⁷
מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר איננה טהרה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה⁸
שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח⁹
ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ¹⁰
בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינת
תהום רבה וארבת השמים נפתחו
ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה¹²
בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלשת נשי בניו אתם אל התבה¹³
המה וכל החיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו¹⁴
כל צפור כל כנף
ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים¹⁵
והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו¹⁶
ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ¹⁷
ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים¹⁸
והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים¹⁹
חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים²⁰
ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם²¹
כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו²²
וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים וימחו מן
הארץ וישאר אך נח ואשר אתו בתבה
ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום²⁴

הפרק 8

יזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ
וישכו המים
ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים²
וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום³
ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט⁴
והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים⁵
ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה⁶
וישלח את הערב ויצא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ⁷
וישלח את היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה⁸
ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה⁹
ויבא אתה אליו אל התבה
ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את היונה מן התבה¹⁰

¹¹ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ
¹²וייחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד:
¹³ויהי באחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה
התבה וירא והנה חרבו פני האדמה
¹⁴ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ
¹⁵וידבר אלהים אל נח לאמה
¹⁶צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך
¹⁷כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו
בארץ ופרו ורבו על הארץ
¹⁸ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו
¹⁹כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה
²⁰ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהר ויעל עלת במזבח
²¹וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר
לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי!
²²עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו

הפרק 9

יברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ
²ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי
הים בידכם נתנו
³כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל
⁴אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו
⁵ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש
האדם
⁶שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם
⁷ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה
⁸ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמה
⁹ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם
¹⁰ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית
הארץ
¹¹והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ
¹²ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדורת
עולם
¹³את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ
¹⁴והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן
¹⁵וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לשחת
כל בשר
¹⁶והיתה הקשת בענן וראייתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על
הארץ
¹⁷ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ
¹⁸ויהיו בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען
¹⁹שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ
²⁰ויחל נח איש האדמה ויטע כרם

²¹ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה
²² וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ
²³ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכם שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם
אחרנית וערות אביהם לא ראו
²⁴ וייקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן
²⁵ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו
²⁶ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו
²⁷ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו
²⁸ ויחי נח אחר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה
²⁹ ויהיו כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת

הפרק 10

אלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולדו להם בנים אחר המבול
² בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס
³ ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה
⁴ ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודדנים
⁵ מאלה נפרדו איי הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם
⁶ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען
⁷ ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן
⁸ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ
⁹ הוא היה גבר ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה
¹⁰ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך ואכד וכלנה בארץ שניעה
¹¹ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחבת עיר ואת כלח
¹² ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה
¹³ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים
¹⁴ ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים
¹⁵ וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת
¹⁶ ואת היבوسی ואת האמרי ואת הגרגשי
¹⁷ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני
¹⁸ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני
¹⁹ ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע
²⁰ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם
²¹ ולשם ילד גם הוא אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול
²² בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם
²³ ובני ארם עוז וחול וגתר ומש
²⁴ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר
²⁵ ולעבר ילד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן
²⁶ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח
²⁷ ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה
²⁸ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא
²⁹ ואת אופר ואת חווילה ואת יובב כל אלה בני יקטן

³⁰ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם

³¹אלה בני שם למשפחתם לשנתם בארצתם לגויהם

³²אלה משפחת בני נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול

הפרק 11

ייהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים

²ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם

³ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמה

⁴ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ

⁵ויירד יהוה לראת את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם

⁶ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות

⁷הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו

⁸ויפיץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר

⁹על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ

¹⁰אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול

¹¹ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות

¹²וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח

¹³ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

¹⁴ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר

¹⁵ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

¹⁶ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג

¹⁷ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות

¹⁸ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו

¹⁹ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות

²⁰ויחי רעו שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג

²¹ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות

²²ויחי שרוג שלשים שנה ויולד את נחור

²³ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתיים שנה ויולד בנים ובנות

²⁴ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח

²⁵ויחי נחור אחרי הולידו את תרח תשע עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות

²⁶ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן

²⁷ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט

²⁸וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים

²⁹ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה

³⁰ותהי שרי עקרה אין לה ולד:

³¹ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם

³²ויהיו ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן

הפרק 12

יאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך¹
ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה²
ואברכה מברכך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה³
וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן⁴
ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן⁵
ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען
ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ⁶
וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו⁷
ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים והעי מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא
בשם יהוה
ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה⁹
ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כי כבד הרעב בארץ¹⁰
ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את¹¹
והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו¹²
אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך¹³
ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את האשה כי יפה הוא מאד¹⁴
ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה¹⁵
ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים¹⁶
וינגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם¹⁷
ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך הוא¹⁸
למה אמרת אחתי הוא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך¹⁹
ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו²⁰

הפרק 13

יעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה¹
ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב²
וילך למסעיו מנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי³
אל מקום המזבח אשר עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה⁴
וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים⁵
ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו⁶
ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ⁷
ויהי אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו⁸
הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאיל⁹
וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן
יהוה כארץ מצרים באכה צער¹⁰
ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו¹¹
ואברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הכנען ויהל עד סדם¹²
ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד¹³
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה
ונגבה וקדמה וימה
כי את כל הארץ אשר אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד עולם¹⁵

¹⁶ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה

¹⁷קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה

¹⁸ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה

הפרק 14

ייהי בימי אמרפל מלך שנער אריון מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים

²עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צביים ומלך בלע היא צעה

³כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח

⁴שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ושלוש עשרה שנה מרדו

⁵ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים

⁶ואת החרי בהררם שעיר עד איל פארן אשר על המדבה

⁷וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי הישב בחצצן תמה

⁸ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צביים ומלך בלע הוא צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים

⁹את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריון מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה

¹⁰ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך סדם ועמרה ויפלו שמה והנשארים הרה נסו

¹¹ויקחו את כל רכש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו

¹²ויקחו את לוט ואת רכשו בן אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם

¹³ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם

¹⁴וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלוש מאות וירדף עד דן

¹⁵ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק

¹⁶וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכשו השיב וגם את הנשים ואת העם

¹⁷ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדר לעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך

¹⁸ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון

¹⁹ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ

²⁰וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל

²¹ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך

²²ויאמר אברם אל מלך סדם הרימתי ידי אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ

²³אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם

²⁴בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם

הפרק 15

אחר הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד

²ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך עירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר

³ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי

⁴והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך

⁵ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמימה וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך

⁶ והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה

⁷ ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה

⁸ ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה

⁹ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל

¹⁰ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו ואת הצפר לא בתה

¹¹ וירד העיט על הפגרים וישב אתם אברם

¹² ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו

¹³ ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה

¹⁴ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול

¹⁵ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה

¹⁶ ודוד רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה

¹⁷ ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה

¹⁸ ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת

¹⁹ את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני!

²⁰ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים

²¹ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבوسی!

הפרק 16

א שרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר

² ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה וישמע אברם לקול שרי!

³ ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה

⁴ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה

⁵ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה ביני וביניך

⁶ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה

⁷ וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שוש

⁸ ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת

⁹ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה

¹⁰ ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב

¹¹ ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה וילדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך

¹² והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן

¹³ ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי!

¹⁴ על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד:

¹⁵ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל

¹⁶ ואברם בן שמונים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם

הפרק 17

יהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים

²ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אותך במאד מאד

³ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמה

⁴אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים

⁵ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך

⁶והפרכתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו

⁷והקמתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריו לדרתם לברית עולם להיות לך לאלהים ולזרעך אחריו

⁸ונתתי לך ולזרעך אחריו את ארץ מגרין את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים

⁹ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריו לדרתם

¹⁰זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריו המול לכם כל זכר

¹¹ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם

¹²ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית ומקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא

¹³המול ימול יליד ביתך ומקנת כסף והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם

¹⁴וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפך

¹⁵ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמח

¹⁶וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו

¹⁷ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה הבת תשעים שנה תלד

¹⁸ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך

¹⁹ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקמתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו

²⁰ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפרכתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאם יוליד ונתתיו לגוי גדול

²¹וזאת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת

²²ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם

²³ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם בעצם היום הזה כאשר דבר אתו אלהים

²⁴ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו בשר ערלתו

²⁵וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו

²⁶בעצם היום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו

²⁷וכל אנשי ביתו יליד בית ומקנת כסף מאת בן נכר נמלו אתו

הפרק 18

ירא אליו יהוה באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום

²וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה

³ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך

⁴יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ

⁵ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת

⁶וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות

⁷ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו

⁸ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו
⁹ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל
¹⁰ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו
¹¹ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים
¹²ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן
¹³ויאמר יהוה אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנת?
¹⁴היפלא מיהוה דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן
¹⁵ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת
¹⁶ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם
¹⁷ויהוה אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה
¹⁸ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גויי הארץ
¹⁹כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יהוה לעשות צדקה ומשפט למען
הביא יהוה על אברהם את אשר דבר עליו
²⁰ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד:
²¹ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה
²²ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה
²³ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע
²⁴אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר
בקרבה
²⁵חללה לך מעשת כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל הארץ
לא יעשה משפט
²⁶ויאמר יהוה אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם
²⁷ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר
²⁸אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא
שם ארבעים וחמשה
²⁹ויספ עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים
³⁰ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים
³¹ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים
³²ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור
העשרה
³³וילך יהוה כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו

הפרק 19

**יבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים
ארצה**
²ויאמר הנה נא אדני סורו נא אל בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם
ויאמרו לא כי ברחוב נלין
³ויפצר בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו
⁴טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על הבית מנער ועד זקן כל העם מקצה
⁵ויקראו אל לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר באו אליך הלילה הוציאתם אלינו ונדעה אתם
⁶ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו
⁷ויאמר אל נא אחי תרעו
⁸הנה נא לי שתי בנות אשר לא ידעו איש אוציאה נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק

לאנשים האל אל תעשו דבר כי על כן באו בצל קרתי!
9 ויאמרו גש הלאה ויאמרו האחד בא לגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת
10 וישלחו האנשים את ידם ויביאו את לוט אליהם הביתה ואת הדלת סגרו
11 ואת האנשים אשר פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד גדול וילאו למצא הפתח
12 ויאמרו האנשים אל לוט עד מי לך פה חתן ובניך ובנתיך וכל אשר לך בעיר הוצא מן המקום
13 כי משחתים אנחנו את המקום הזה כי גדלה צעקתם את פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה
14 ויצא לוט וידבר אל חתניו לקחי בנתי ויאמר קומו צאו מן המקום הזה כי משחית יהוה את העיר ויהי כמצחק בעיני חתניו
15 וכמו השחר עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את אשתך ואת שתי בנתיך הנמצאת פן תספה בעון העיר
16 ויתמהמה ויחזקו האנשים בידו וביד אשתו וביד שתי בנתיו בחמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר
17 ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על נפשך אל תביט אחריו ואל תעמד בכל הככר ההרה המלט פן תספה
18 ויאמר לוט אלהם אל נא אדני!
19 הנה נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן תדבקני הרעה ומת!
20 הנה נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא מצער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי!
21 ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את העיר אשר דברת
22 מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד באך שמה על כן קרא שם העיר צועה
23 השמש יצא על הארץ ולוט בא צערה
24 ויהוה המטיר על סדם ועל עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן השמים
25 ויהפך את הערים האל ואת כל הככר ואת כל ישרי הערים וצמח האדמה
26 ותבט אשתו מאחוריו ותהי נציב מלח
27 וישכם אברהם בבקר אל המקום אשר עמד שם את פני יהוה
28 וישקף על פני סדם ועמרה ועל כל פני ארץ הככר וירא והנה עלה קיטר הארץ כקיטר הכבשן
29 ויהי בשחת אלהים את ערי הככר ויזכר אלהים את אברהם וישלח את לוט מתוך ההפכה בהפך את הערים אשר ישב בהן לוט
30 ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנתי עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנתי
31 ותאמר הבכירה אל הצעירה אבינו זקן ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל הארץ
32 לכה נשקה את אבינו יין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע
33 ותשקין את אביהן יין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את אביה ולא ידע בשכבה ובקומה
34 ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל הצעירה הן שכבתי אמש את אבי נשקנו יין גם הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע
35 ותשקין גם בלילה ההוא את אביהן יין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא ידע בשכבה ובקמה
36 ותהרין שתי בנות לוט מאביהן
37 ותלד הבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי מואב עד היום
38 והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי הוא אבי בני עמון עד היום

הפרק 20

1 יסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בין קדש ובין שור ויגר בגרר

2 ויאמר אברהם אל שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את שרה

3 ויבא אלהים אל אבימלך בחלום הלילה ויאמר לו הנך מת על האשה אשר לקחת והוא בעלת בעל

4 ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם צדיק תהרג

5 הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם הוא אמרה אחי הוא בתם לבבי ובנקין כפי עשיתי זאת

6 ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם לבבך עשית זאת ואחשך גם אנכי אותך מחטו לי על כן לא נתתיך לנגע אליה

7 ועתה השב אשת האיש כי נביא הוא ויתפלל בעדך וחייה ואם אינך משיב דע כי מות תמות אתה וכל אשר לך

8 וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל עבדיו וידבר את כל הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד

9 ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה עשית לנו ומה חטאתי לך כי הבאת עלי ועל ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא יעשו עשית עמד!

10 ויאמר אבימלך אל אברהם מה ראית כי עשית את הדבר הזה

11 ויאמר אברהם כי אמרתי רק אין יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי

12 וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהי לי לאשה

13 ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כל המקום אשר נבוא שמה אמרי לי אחי הוא

14 ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחת ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו

15 ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב

16 ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחיך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת

17 ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו ואמהתיו וילדו

18 כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם

הפרק 21

1 יהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר

2 ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים

3 ויקרא אברהם את שם בנו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק

4 וימל אברהם את יצחק בנו בן שמנת ימים כאשר צוה אתו אלהים

5 ואברהם בן מאת שנה בהולד לו את יצחק בנו

6 ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כל השמע יצחק לי!

7 ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו

8 ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק

9 ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק

10 ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עם יצחק

11 וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו

12 ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע

13 וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא

14 וישכם אברהם בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע

15 ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים

16 ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחוי קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותבך

¹⁷וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אל קול הנער באשר הוא שם

¹⁸קומי שאי את הנער והחזיקי את ירך בו כי לגוי גדול אשימנו

¹⁹ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים ותשק את הנער

²⁰ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת

²¹וישב במדבר פארן ותקח לו אמו אשה מארץ מצרים

²²ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיכל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה

²³ועתה השבעה לי באלהים הנה אם תשקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה

²⁴ויאמר אברהם אנכי אשבע

²⁵והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך

²⁶ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום

²⁷ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית

²⁸ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדהו

²⁹ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדנך

³⁰ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיה לי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת

³¹על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם

³²ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיכל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים

³³ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם

³⁴ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים

הפרק 22

יהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני:

²ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המריה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך

³וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמרו ויקח את שני נעריו אתו ואת יצחק בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים

⁴ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק

⁵ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם

⁶ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו

⁷ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה

⁸ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו

⁹ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים

¹⁰וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו

¹¹ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם ויאמר הנני:

¹²ויאמר אל תשלח ירך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני:

¹³וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו

¹⁴ויקרא אברהם שם המקום ההוא יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה

¹⁵ ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים
¹⁶ ויאמר בי נשבעתי נאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך
¹⁷ כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את
שער איביו
¹⁸ והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי!
¹⁹ וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע
²⁰ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גם הוא בנים לנחור אחיך
²¹ את עוז בכרו ואת בוז אחיו ואת קמואל אבי ארם
²² ואת כשד ואת חזו ואת פלדש ואת ידלף ואת בתואל
²³ ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אחי אברהם
²⁴ ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מעכה

הפרק 23

יהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה
² ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה
³ ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמה
⁴ גר ותושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני!
⁵ ויענו בני חת את אברהם לאמר לו
⁶ שמענו אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר את מתך איש ממנו את קברו לא יכלה
ממך מקבר מתך
⁷ ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת
⁸ וידבר אתם לאמר אם יש את נפשכם לקבר את מתי מלפני שמעוני ופגעו לי בעפרון בן צחר
⁹ ויתן לי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתננה לי בתוכם לאחזת קבר
¹⁰ ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמה
¹¹ לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך
¹² וישתחו אברהם לפני עם הארץ
¹³ וידבר אל עפרון באזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני
ואקברה את מתי שמה
¹⁴ ויען עפרון את אברהם לאמר לו
¹⁵ אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואת מתך קבר
¹⁶ וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרן את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות
שקל כסף עבר לסחר
¹⁷ ויקם שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה
אשר בכל גבלו סביב
¹⁸ לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו
¹⁹ ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ
כנען
²⁰ ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת

הפרק 24

אברהם זקן בא בימים ויהוה ברח את אברהם בכל¹

ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ירך תחת ירכי²

ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרב³

כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק⁴

ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם⁵

ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה⁶

יהוה אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם⁷

ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה⁸

וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה⁹

ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור¹⁰

ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב צאת השאבת¹¹

ויאמר יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם¹²

הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים¹³

והיה הנער אשר אמר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני¹⁴

ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה¹⁵

והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העינה ותמלא כדה ותעל¹⁶

וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמליאני נא מעט מים מכדך¹⁷

ותאמר שתה אדני ותמהר ותרד כדה על ידה ותשקהו¹⁸

ותכל להשקתו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתת¹⁹

ותמהר ותער כדה אל השקת ותרוץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו²⁰

והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהוה דרכו אם לא²¹

ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם²²

ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון²³

ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור²⁴

ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון²⁵

ויקד האיש וישתחו ליהוה²⁶

ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני יהוה בית אחי אדני²⁷

ותרץ הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה²⁸

ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין²⁹

ויהי כראת את הנזם ואת הצמידים על ידי אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין³⁰

ויאמר בוא ברוך יהוה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים³¹

ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו³²

ויישם לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר³³

ויאמר עבד אברהם אנכי³⁴

³⁵ ויהוה ברך את אדני מאד ויגדל ויתן לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדם ושפחת וגמלים וחמרים

³⁶ ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתן לו את כל אשר לו

³⁷ וישבעני אדני לאמר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בארצו

³⁸ אם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני!

³⁹ ואמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחרי!

⁴⁰ ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי!

⁴¹ אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי!

⁴² ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישך נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה

⁴³ הנה אנכי נצב על עין המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט מים מכדך

⁴⁴ ואמרה אלי גם אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר הכיח יהוה לבן אדני!

⁴⁵ אני טרם אכלה לדבר אל לבי והנה רבקה יצאת וכדה על שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא

⁴⁶ ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה

⁴⁷ ואשאל אתה ואמר בת מי את ותאמר בת בתואל בן נחור אשר ילדה לו מלכה ואשם הנזם על אפה והצמידים על ידיה

⁴⁸ ואקד ואשתחוה ליהוה ואברך את יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את בת אחי אדני לבנו

⁴⁹ ועתה אם ישכם עשים חסד ואמת את אדני הגידו לי ואם לא הגידו לי ואפנה על ימין או על שמאל

⁵⁰ ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או טוב

⁵¹ הנה רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן אדניך כאשר דבר יהוה

⁵² ויהי כאשר שמע עבד אברהם את דבריהם וישתחו ארצה ליהוה

⁵³ ויוצא העבד כלי כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה

⁵⁴ ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני!

⁵⁵ ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך

⁵⁶ ויאמר אלהם אל תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני!

⁵⁷ ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את פיה

⁵⁸ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם האיש הזה ותאמר אלך

⁵⁹ וישלחו את רבקה אחתם ואת מנקתה ואת עבד אברהם ואת אנשיו

⁶⁰ ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שנאיו

⁶¹ ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את רבקה וילך

⁶² ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב

⁶³ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עיניו וירא והנה גמלים באים

⁶⁴ ותשא רבקה את עיניה ותרא את יצחק ותפל מעל הגמל

⁶⁵ ותאמר אל העבד מי האיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיף ותתכס

⁶⁶ ויספר העבד ליצחק את כל הדברים אשר עשה

⁶⁷ ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את רבקה ותהי לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו

הפרק 25

יסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורח

² ותלד לו את זמרן ואת יקשן ואת מדין ואת מדין ואת ישבק ואת שוח

³ ויקשן ילד את שבא ואת דדן ובני דדן היו אשורים ולטושים ולאמים

⁴ובני מדין עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל אלה בני קטורה

⁵ויתן אברהם את כל אשר לו ליצחק

⁶ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל ארץ קדם

⁷ואלה ימי שני חיי אברהם אשר חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים

⁸ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל עמיו

⁹ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל מערת המכפלה אל שדה עפרן בן צחר החתי אשר על פני ממרא

¹⁰השדה אשר קנה אברהם מאת בני חת שמה קבר אברהם ושרה אשתו

¹¹ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את יצחק בנו וישב יצחק עם באר לחי ראי

¹²ואלה תלדת ישמעאל בן אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם

¹³ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם

¹⁴ומשמע ודומה ומשא

¹⁵חדד ותימא יטור נפיש וקדמה

¹⁶אלה הם בני ישמעאל ואלה שמתם בחצריהם ובטירתם שנים עשר נשיאם לאמתם

¹⁷ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלשים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל עמיו

¹⁸וישכנו מחוילה עד שור אשר על פני מצרים באכה אשורה על פני כל אחיו נפל

¹⁹ואלה תולדת יצחק בן אברהם אברהם הוליד את יצחק

²⁰ויהי יצחק בן ארבעים שנה בקחתו את רבקה בת בתואל הארמי מפקד ארם אחות לבן הארמי לו לאשה

²¹ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו

²²ויתרצו הבנים בקרבה ותאמר אם כן למה זה אנכי ותלך לדרש את יהוה

²³ויאמר יהוה לה שני גיים בבטן ושני לאמים ממעיך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיה

²⁴וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה

²⁵ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו

²⁶ואחרי כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן ששים שנה בלדת אתם

²⁷ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים

²⁸ויאהב יצחק את עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את יעקב

²⁹ויזד יעקב נזיד ויבא עשו מן השדה והוא עיף

³⁰ויאמר עשו אל יעקב הלעיטני נא מן האדם האדם הזה כי עיף אנכי על כן קרא שמו אדום

³¹ויאמר יעקב מכרה כיום את בכרתך לי

³²ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה זה לי בכרה

³³ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את בכרתו ליעקב

³⁴ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את הבכרה

הפרק 26

יהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל אבימלך מלך פלשתים

גררר

²וירא אליו יהוה ויאמר אל תרד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך

³גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כי לך ולזרעך אתן את כל הארצת האל והקמתי את השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך

⁴והרביתי את זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל הארצת האל והתברכו בזרעך כל גויי הארץ

⁵עקב אשר שמע אברהם בקלי וישמר משמרת מצותי חקותי ותורת:

⁶וישב יצחק בגרה:

⁷וישאלו אנשי המקום לאשתו ויאמר אחתי הוא כי ירא לאמר אשתי פן יהרגני אנשי המקום על רבקה כי טובת מראה היא

⁸ויהי כי ארכו לו שם הימים וישקף אבימלך מלך פלשתים בעד החלון וירא והנה יצחק מצחק את רבקה אשתו

⁹ויקרא אבימלך ליצחק ויאמר אך הנה אשתך הוא ואיך אמרת אחתי הוא ויאמר אליו יצחק כי אמרתי פן אמות עליה

¹⁰ויאמר אבימלך מה זאת עשית לנו כמעט שכב אחד העם את אשתך והבאת עלינו אשם

¹¹ויצו אבימלך את כל העם לאמר הנגע באיש הזה ובאשתו מות יומת

¹²ויזרע יצחק בארץ ההוא וימצא בשנה ההוא מאה שערים ויברכהו יהוה

¹³ויגדל האיש וילך הלך וגדל עד כי גדל מאד:

¹⁴ויהי לו מקנה צאן ומקנה בקר ועבדה רבה ויקנאו אתו פלשתים

¹⁵וכל הבארת אשר חפרו עבדי אביו בימי אברהם אביו סתמום פלשתים וימלאום עפר:

¹⁶ויאמר אבימלך אל יצחק לך מעמנו כי עצמת ממנו מאד:

¹⁷וילך משם יצחק ויחן בנחל גרר וישב שם

¹⁸וישב יצחק ויחפר את בארת המים אשר חפרו בימי אברהם אביו ויסתמום פלשתים אחרי מות אברהם ויקרא להן שמות כשמת אשר קרא להן אביו

¹⁹ויחפרו עבדי יצחק בנחל וימצאו שם באר מים חיים

²⁰ויריבו רעי גרר עם רעי יצחק לאמר לנו המים ויקרא שם הבאר עשק כי התעשקו עמו

²¹ויחפרו באר אחרת ויריבו גם עליה ויקרא שמה שטנה

²²ויעתק משם ויחפר באר אחרת ולא רבו עליה ויקרא שמה רחבות ויאמר כי עתה הרחיב יהוה לנו ופרינו בארץ

²³ויעל משם באר שבע

²⁴וירא אליו יהוה בלילה ההוא ויאמר אנכי אלהי אברהם אביך אל תירא כי אתך אנכי וברכתך והרביתי את זרעך בעבור אברהם עבדי:

²⁵ויבן שם מזבח ויקרא בשם יהוה ויט שם אהלו ויכרו שם עבדי יצחק באר:

²⁶ואבימלך הלך אליו מגרר ואחזת מרעהו ופיכל שר צבאו

²⁷ויאמר אלהם יצחק מדוע באתם אלי ואתם שנאתם אתי ותשלחוני מאתכם

²⁸ויאמרו ראו ראינו כי היה יהוה עמך ונאמר תהי נא אלה בינותינו בינינו ובינך ונכרתה ברית עמך:

²⁹אם תעשה עמנו רעה כאשר לא נגענוך וכאשר עשינו עמך רק טוב ונשלחך בשלום אתה עתה ברוך יהוה

³⁰ויעש להם משתה ויאכלו וישתו

³¹וישכימו בבקר וישבעו איש לאחיו וישלחם יצחק וילכו מאתו בשלום

³²ויהי ביום ההוא ויבאו עבדי יצחק ויגדו לו על אדות הבאר אשר חפרו ויאמרו לו מצאנו מים

³³ויקרא אתה שבעה על כן שם העיר באר שבע עד היום הזה

³⁴ויהי עשו בן ארבעים שנה ויקח אשה את יהודית בת בארי החתי ואת בשמת בת אילן החתי:

³⁵ותהיין מרת רוח ליצחק ולרבקה

הפרק 27

יהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת ויקרא את עשו בנו הגדל ויאמר אליו בני ויאמר אליו הנני!

²ויאמר הנה נא זקנתי לא ידעתי יום מותי:

³ועתה שא נא כליך תליך וקשתך וצא השדה וצודה לי צידה

⁴ועשה לי מטעמים כאשר אהבתי והביאה לי ואכלה בעבור תברכך נפשי בטרם אמות

⁵ורבקה שמעת בדבר יצחק אל עשו בנו וילך עשו השדה לצוד ציד להביא
⁶ורבקה אמרה אל יעקב בנה לאמר הנה שמעתי את אביך מדבר אל עשו אחיך לאמה
⁷הביאה לי ציד ועשה לי מטעמים ואכלה ואברככה לפני יהוה לפני מותי!
⁸ועתה בני שמע בקלי לאשר אני מצוה אתך
⁹לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ואעשה אתם מטעמים לאביך כאשר אהב
¹⁰והבאת לאביך ואכל בעבר אשר יברכך לפני מותו
¹¹ויאמר יעקב אל רבקה אמו הן עשו אחי איש שער ואנכי איש חלק
¹²אולי ימשני אבי והייתי בעיניו כמתעתע והבאתי עלי קללה ולא ברכה
¹³ותאמר לו אמו עלי קללתך בני אך שמע בקלי ולך קח לי!
¹⁴וילך ויקח ויבא לאמו ותעש אמו מטעמים כאשר אהב אביו
¹⁵ותקח רבקה את בגדי עשו בנה הגדל החמדת אשר אתה בבית ותלבש את יעקב בנה הקטן
¹⁶ואת ערת גדיי העזים הלבשה על ידיו ועל חלקת צואריו
¹⁷ותתן את המטעמים ואת הלחם אשר עשתה ביד יעקב בנה
¹⁸ויבא אל אביו ויאמר אבי ויאמר הנני מי אתה בני!
¹⁹ויאמר יעקב אל אביו אנכי עשו בכרך עשיתי כאשר דברת אלי קום נא שבה ואכלה מצידו בעבור
תברכני נפשך
²⁰ויאמר יצחק אל בנו מה זה מהרת למצא בני ויאמר כי הקרה יהוה אלהיך לפני!
²¹ויאמר יצחק אל יעקב גשה נא ואמשך בני האתה זה בני עשו אם לא
²²ויגש יעקב אל יצחק אביו וימשהו ויאמר הקל קול יעקב והידיים ידי עשו
²³ולא הכירו כי היו ידיו כידי עשו אחיו שערת ויברכהו
²⁴ויאמר אתה זה בני עשו ויאמר אני!
²⁵ויאמר הגשה לי ואכלה מציד בני למען תברכך נפשי ויגש לו ויאכל ויבא לו יין וישת
²⁶ויאמר אליו יצחק אביו גשה נא ושקה לי בני!
²⁷ויגש וישק לו וירח את ריח בגדיו ויברכהו ויאמר ראה ריח בני כריח שדה אשר ברכו יהוה
²⁸ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירש
²⁹יעבדוך עמים וישתחו לך לאמים הוה גביר לאחריך וישתחוו לך בני אמך ארריך ארור ומברכך ברוך
³⁰ויהי כאשר כלה יצחק לברך את יעקב ויהי אך יצא יצא יעקב מאת פני יצחק אביו ועשו אחיו בא
מצידו
³¹ויעש גם הוא מטעמים ויבא לאביו ויאמר לאביו יקם אבי ויאכל מציד בנו בעבור תברכני נפשך
³²ויאמר לו יצחק אביו מי אתה ויאמר אני בנך בכרך עשו
³³ויחרד יצחק חרדה גדלה עד מאד ויאמר מי אפוא הוא הצד ציד ויבא לי ואכל מכל בטרם תבוא
ואברכהו גם ברוך יהיה
³⁴כשמע עשו את דברי אביו ויצעק צעקה גדלה ומרה עד מאד ויאמר לאביו ברכני גם אני אבי!
³⁵ויאמר בא אחיך במרמה ויקח ברכתך
³⁶ויאמר הכי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים את בכרתי לקח והנה עתה לקח ברכתי ויאמר הלא
אצלת לי ברכה
³⁷ויען יצחק ויאמר לעשו הן גביר שמתיו לך ואת כל אחיו נתתי לו לעבדים ודגן ותירש סמכתי וכלה
אפוא מה אעשה בני!
³⁸ויאמר עשו אל אביו הברכה אחת הוא לך אבי ברכני גם אני אבי וישא עשו קלו ויבך
³⁹ויען יצחק אביו ויאמר אליו הנה משמני הארץ יהיה מושבך ומטל השמים מעל
⁴⁰ועל חרבך תחיה ואת אחיך תעבד והיה כאשר תריד ופרקת עלו מעל צוארך
⁴¹וישטם עשו את יעקב על הברכה אשר ברכו אביו ויאמר עשו בלבו ימיו אבלי אביו ואהרגה את
יעקב אחי!
⁴²ויגד לרבקה את דברי עשו בנה הגדל ותשלח ותקרא ליעקב בנה הקטן ותאמר אליו הנה עשו

אחִיךָ מִתְנַחֵם לְךָ לַהֲרֹגְךָ

⁴³וַעֲתָה בְּנֵי שֹׁמֵעַ בְּקִלִּי וְקוֹם בְּרַח לְךָ אֶל לִבְנֵי אֲחִי חֲרֹנָה

⁴⁴וַיֵּשְׁבֶת עִמּוֹ יָמִים אַחֲדִים עַד אֲשֶׁר תִּשׁוּב חֲמַת אֲחִיךָ

⁴⁵עַד שׁוֹב אֶף אֲחִיךָ מִמֶּךָ וּשְׁכַח אֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ לוֹ וּשְׁלַחְתִּי מִשָּׁם לְמָה אֲשַׁכַּל גַּם שְׁנִיכֶם יוֹם אֶחָד

⁴⁶וַתֹּאמֶר רַבֵּקָה אֶל יִצְחָק קִצְתִּי בְּחַיִּי מִפְּנֵי בָנוֹת חַת אִם לֵקַח יַעֲקֹב אִשָּׁה מִבְּנוֹת חַת כְּאֵלֶּה מִבְּנוֹת הָאָרֶץ לְמָה לִּי חַיִּים

הפרק 28

יִקְרָא יִצְחָק אֶל יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיֹּצִוּהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן

²קוֹם לְךָ פְּדָנָה אֶרֶם בֵּיתָה בְּתוֹאֵל אָבִי אֲמַךְ וְקַח לְךָ מִשָּׁם אִשָּׁה מִבְּנוֹת לִבְנֵי אֲחִי אֲמַךְ

³וְאַל שְׂדֵי יִבְרָךְ אֶתְךָ וַיִּפְרֹךְ וַיְרַבְּךָ וְהָיִיתָ לְקַהֵל עַמִּים

⁴וַיִּתֵּן לְךָ אֶת בְּרִכַּת אַבְרָהָם לְךָ וּלְזֶרְעֶךָ אֶתְךָ לְרִשְׁתֶּךָ אֶת אֶרֶץ מִגְרִיךָ אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאַבְרָהָם

⁵וַיִּשְׁלַח יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וַיֵּלֶךְ פְּדָנָה אֶרֶם אֶל לִבְנֵי בֵן בְּתוֹאֵל הָאֲרָמִי אֲחִי רַבֵּקָה אִם יַעֲקֹב וַעֲשׂוּ

⁶וַיֹּרֵא עֲשׂוּ כִּי בָרַךְ יִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וּשְׁלַח אֹתוֹ פְּדָנָה אֶרֶם לְקַחְתָּ לוֹ מִשָּׁם אִשָּׁה בְּבִרְכּוֹ אֹתוֹ וַיֵּצֵא עֲלָיו לֵאמֹר לֹא תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן

⁷וַיִּשְׁמַע יַעֲקֹב אֶל אָבִיו וְאֵל אִמּוֹ וַיֵּלֶךְ פְּדָנָה אֶרֶם

⁸וַיֹּרֵא עֲשׂוּ כִּי רַעוּת בָּנוֹת כְּנָעַן בְּעֵינֵי יִצְחָק אָבִיו

⁹וַיֵּלֶךְ עֲשׂוּ אֶל יִשְׁמַעֲאֵל וַיִּקַּח אֶת מַחֲלֵת בַּת יִשְׁמַעֲאֵל בִּן אַבְרָהָם אַחוֹת נְבִיּוֹת עַל נָשָׁיו לוֹ לְאִשָּׁה

¹⁰וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרֹנָה

¹¹וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיֵּלֶן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח מֵאֲבָנֵי הַמָּקוֹם וַיִּשֶׁם מִרְאשְׁתּוֹ וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא

¹²וַיִּחְלֹם וַהֲנֵה סֹלֶם מִצֵּב אֶרְצָה וּרְאִשׁוֹ מִגִּיעַ הַשְּׁמִימָה וַהֲנֵה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עֲלֵיהֶם וַיִּרְדּוּ בּוֹ

¹³וַהֲנֵה יְהוָה נֹצֵב עֲלָיו וַיֹּאמֶר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וְאַלְהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲתָה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֲתַנְנָה וּלְזֶרְעֶךָ

¹⁴וְהָיָה זֶרְעֶךָ כְּעַפְרָא הָאָרֶץ וּפְרִצְתָּ יָמָה וּקְדָמָה וּצְפֹנָה וּנְגֻבָה וּנְבִרְכּוּ בְךָ כָּל מִשְׁפַּחַת הָאָדָמָה וּבְזֶרְעֶךָ

¹⁵וַהֲנֵה אֲנִי עִמָּךְ וּשְׁמִרְתִּיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ וְהִשְׁבַּתִּיךָ אֶל הָאָדָמָה הַזֹּאת כִּי לֹא אֶעֱזָבְךָ עַד אֲשֶׁר אִם עָשִׂיתִי אֶת אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לְךָ

¹⁶וַיִּיקֶץ יַעֲקֹב מִשְׁנָתוֹ וַיֹּאמֶר אֲכֵן יֵשׁ יְהוָה בַּמָּקוֹם הַזֶּה וְאֲנִי לֹא יָדַעְתִּי

¹⁷וַיִּירָא וַיֹּאמֶר מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה אֵין זֶה כִּי אִם בֵּית אֱלֹהִים זֶה שַׁעַר הַשָּׁמַיִם

¹⁸וַיִּשְׁכֶּם יַעֲקֹב בַּבֶּקֶר וַיִּקַּח אֶת הָאֲבֵן אֲשֶׁר שֶׁם מִרְאשְׁתּוֹ וַיִּשֶׁם אֶתָּה מִצְבָּה וַיִּצֹק שֶׁמֶן עַל רֹאשָׁהּ

¹⁹וַיִּקְרָא אֶת שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא בֵּית אֵל וְאוֹלָם לֹז שֵׁם הָעִיר לְרֹאשְׁנָהּ

²⁰וַיֵּדֶר יַעֲקֹב נֹדֶד לֵאמֹר אִם יִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּדִי וּשְׁמִרְנִי בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה אֲשֶׁר אֲנִי הוֹלֵךְ וְנָתַן לִי לֶחֶם לֵאכֹל וּבִגְד לִלְבָּשׁ

²¹וְשָׁבְתִי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְהָיָה יְהוָה לִי לְאֱלֹהִים

²²וְהָאֲבֵן הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁמְתִי מִצְבָּה יְהִיָּה בֵּית אֱלֹהִים וְכָל אֲשֶׁר תֵּתֵן לִי עֲשֵׂר אֶעֱשֶׂרנָה לְךָ

הפרק 29

יֵשָׂא יַעֲקֹב רִגְלָיו וַיֵּלֶךְ אֶרְצָה בְּנֵי קֶדֶם

²וַיֹּרֵא וַהֲנֵה בָּאֵר בִּשְׂדֵה וַהֲנֵה שֵׁם שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֹאן רֹבְצִים עָלֶיהָ כִּי מִן הַבָּאֵר הַהוּא יִשְׁקוּ הָעֲדָרִים

וְהָאֲבֵן גְּדֻלָּה עַל פִּי הַבָּאֵר

³וְנֹאסְפוּ שָׁמָּה כָּל הָעֲדָרִים וּגְלָלוּ אֶת הָאֲבֵן מֵעַל פִּי הַבָּאֵר וְהִשְׁקוּ אֶת הַצֹּאן וְהִשִּׁיבּוּ אֶת הָאֲבֵן עַל פִּי הַבָּאֵר לְמִקְמָהּ

⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחרן אנחנו
⁵ ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו
⁶ ויאמר להם השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן
⁷ ויאמר הן עוד היום גדול לא עת האסף המקנה השקו הצאן ולכו רעו
⁸ ויאמרו לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקינו הצאן
⁹ עודנו מדבר עמם ורחל באה עם הצאן אשר לאביה כי רעה הוא
¹⁰ ויהי כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ואת צאן לבן אחי אמו ויגל את האבן
מעל פי הבאר וישק את צאן לבן אחי אמו
¹¹ וישק יעקב לרחל וישא את קלו ויבך
¹² ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרץ ותגד לאביה
¹³ ויהי כשמע לבן את שמע יעקב בן אחותו וירץ לקראתו ויחבק לו וינשק לו ויביאהו אל ביתו ויספר
ללבן את כל הדברים האלה
¹⁴ ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים
¹⁵ ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי מה משכרתך
¹⁶ וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל
¹⁷ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפת תאר ויפת מראה
¹⁸ ויאהב יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה
¹⁹ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבה עמדי
²⁰ ויעבד יעקב ברחל שבע שנים ויהיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה
²¹ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבואה אליה
²² ויאסף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה
²³ ויהי בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה
²⁴ ויתן לבן לה את זלפה שפחתו ללאה בתו שפחה
²⁵ ויהי בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמר ולמה רמיתני
²⁶ ויאמר לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה
²⁷ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים אחרות
²⁸ ויעש יעקב כן וימלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה
²⁹ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה
³⁰ ויבא גם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות
³¹ וירא יהוה כי שנאה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה
³² ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעיני כי עתה יאהבני אישי
³³ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה כי שנאה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון
³⁴ ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילוה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים על כן קרא שמו לוי
³⁵ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת

הפרק 30

א תרא רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה ותאמר אל יעקב הבה לי בנים ואם אין מתה
אנכי
² ויחר אף יעקב ברחל ויאמר התחת אלהים אנכי אשר מנע ממך פרי בטן
³ ותאמר הנה אמת בלהה בא אליה ותלד על ברכי ואבנה גם אנכי ממנה
⁴ ותתן לו את בלהה שפחתה לאשה ויבא אליה יעקב
⁵ ותהר בלהה ותלד ליעקב בן

⁶ותאמר רחל דנני אלהים וגם שמע בקלי ויתן לי בן על כן קראה שמו דן
⁷ותהר עוד ותלד בלהה שפחת רחל בן שני ליעקב
⁸ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי!
⁹ותרא לאה כי עמדה מלדת ותקח את זלפה שפחתה ותתן אתה ליעקב לאשה
¹⁰ותלד זלפה שפחת לאה ליעקב בן
¹¹ותאמר לאה בגד ותקרא את שמו גד
¹²ותלד זלפה שפחת לאה בן שני ליעקב
¹³ותאמר לאה באשרי כי אשרוני בנות ותקרא את שמו אשר
¹⁴וילך ראובן בימי קציר חטים וימצא דודאים בשדה ויבא אתם אל לאה אמו ותאמר רחל אל לאה
תני נא לי מדודאי בנך
¹⁵ותאמר לה המעט קחתך את אישי ולקחת גם את דודאי בני ותאמר רחל לכן ישכב עמך הלילה
תחת דודאי בנך
¹⁶ויבא יעקב מן השדה בערב ותצא לאה לקראתו ותאמר אלי תבוא כי שכר שכרתיך בדודאי בני
וישכב עמה בלילה הוא
¹⁷וישמע אלהים אל לאה ותהר ותלד ליעקב בן חמישי
¹⁸ותאמר לאה נתן אלהים שכרי אשר נתתי שפחתי לאישי ותקרא שמו יששכר
¹⁹ותהר עוד לאה ותלד בן ששי ליעקב
²⁰ותאמר לאה זבדני אלהים אתי זבד טוב הפעם יזבלני אישי כי ילדתי לו ששה בנים ותקרא את
שמו זבלון
²¹ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה
²²ויזכר אלהים את רחל וישמע אליה אלהים ויפתח את רחמה
²³ותהר ותלד בן ותאמר אסף אלהים את חרפתי
²⁴ותקרא את שמו יוסף לאמר יסף יהוה לי בן אחר
²⁵ויהי כאשר ילדה רחל את יוסף ויאמר יעקב אל לבן שלחני ואלכה אל מקומי ולארצי
²⁶תנה את נשי ואת ילדי אשר עבדתי אתך בהן ואלכה כי אתה ידעת את עבדתי אשר עבדתיך
²⁷ויאמר אליו לבן אם נא מצאתי חן בעיניך נחשתי ויברכני יהוה בגללך
²⁸ויאמר נקבה שכרך עלי ואתנה
²⁹ויאמר אליו אתה ידעת את אשר עבדתיך ואת אשר היה מקנך אתי
³⁰כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרב ויברך יהוה אתך לרגלי ועתה מתי אעשה גם אנכי לביתי
³¹ויאמר מה אתן לך ויאמר יעקב לא תתן לי מאומה אם תעשה לי הדבר הזה אשובה ארעה צאנך
אשמה
³²אעבר בכל צאנך היום הסר משם כל שה נקד וטלוא וכל שה חום בכשבים וטלוא ונקד בעזים והיה
שכרי
³³וענתה בי צדקתי ביום מחר כי תבוא על שכרי לפניך כל אשר איננו נקד וטלוא בעזים וחום
בכשבים גנוב הוא אתי
³⁴ויאמר לבן הן לו יהי כדברך
³⁵ויסר ביום ההוא את התישים העקדים והטלאים ואת כל העזים הנקדות והטלאת כל אשר לבן בו
וכל חום בכשבים ויתן ביד בניו
³⁶וישם דרך שלשת ימים בינו ובין יעקב ויעקב רעה את צאן לבן הנותרת
³⁷ויקח לו יעקב מקל לבנה לח ולוז וערמונו ויפצל בהן פצלות לבנות מחשף הלבן אשר על המקלות
³⁸ויצג את המקלות אשר פצל ברהטים בשקתות המים אשר תבאן הצאן לשתות לנכח הצאן ויחמנה
בבאן לשתות
³⁹ויחמו הצאן אל המקלות ותלדן הצאן עקדים נקדים וטלאים
⁴⁰והכשבים הפריד יעקב ויתן פני הצאן אל עקד וכל חום בצאן לבן וישת לו עדרים לבדו ולא שתם

על צאן לבן

⁴¹והיה בכל יחם הצאן המקשרות ושם יעקב את המקלות לעיני הצאן ברהטים ליחמנה במקלות

⁴²ובהעטיף הצאן לא ישים והיה העטפים ללבן והקשרים ליעקב

⁴³ויפרץ האיש מאד מאד והי לו צאן רבות ושפחות ועבדים וגמלים וחמרים

הפרק 31

ישמע את דברי בני לבן לאמר לקח יעקב את כל אשר לאבינו ומאשר לאבינו עשה את כל הכבד הזח

²וירא יעקב את פני לבן והנה איננו עמו כתמול שלשום

³ויאמר יהוה אל יעקב שוב אל ארץ אבותיך ולמולדתך ואהיה עמך

⁴וישלח יעקב ויקרא לרחל וללאה השדה אל צאנו

⁵ויאמר להן ראה אנכי את פני אביכן כי איננו אלי כתמל שלשם ואלהי אבי היה עמדי

⁶ואתנה ידעתן כי בכל כחי עבדתי את אביכן

⁷ואביכן התל בי והחלף את משכרתי עשרת מנים ולא נתנו אלהים להרע עמדי

⁸אם כה יאמר נקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן נקדים ואם כה יאמר עקדים יהיה שכרך וילדו כל הצאן עקדים

⁹ויצל אלהים את מקנה אביכם ויתן לי

¹⁰ויהי בעת יחם הצאן ואשא עיני וארא בחלום והנה העתדים העלים על הצאן עקדים וברדים

¹¹ויאמר אלי מלאך האלהים בחלום יעקב ואמר הנני

¹²ויאמר שא נא עיניך וראה כל העתדים העלים על הצאן עקדים וברדים כי ראיתי את כל אשר לבן עשה לך

¹³אנכי האל בית אל אשר משחת שם מצבה אשר נדרת לי שם נדר עתה קום צא מן הארץ הזאת ושוב אל ארץ מולדתך

¹⁴ותען רחל ולאה ותאמרנה לו העוד לנו חלק ונחלה בבית אבינו

¹⁵הלוא נכריות נחשבנו לו כי מכרנו ויאכל גם אכול את כספנו

¹⁶כי כל העשר אשר הציל אלהים מאבינו לנו הוא ולבנינו ועתה כל אשר אמר אלהים אליך עשה

¹⁷ויקם יעקב וישא את בניו ואת נשיו על הגמלים

¹⁸וינהג את כל מקנהו ואת כל רכשו אשר רכש מקנה קנינו אשר רכש בפדן ארם לבוא אל יצחק אביו ארצה כנען

¹⁹ולבן הלך לגזז את צאנו ותגנב רחל את התרפים אשר לאביה

²⁰ותגנב יעקב את לב לבן הארמי על בלי הגיד לו כי ברח הוא

²¹ויברח הוא וכל אשר לו ויקם ויעבר את הנהר וישם את פניו הר הגלעד

²²ויגד ללבן ביום השלישי כי ברח יעקב

²³ויקה את אחיו עמו וירדף אחריו דרך שבעת ימים וידבק אותו בהר הגלעד

²⁴ויבא אלהים אל לבן הארמי בחלום הלילה ויאמר לו השמר לך פן תדבר עם יעקב מטוב עד רע

²⁵וישג לבן את יעקב ויעקב תקע את אהלו בהר ולבן תקע את אחיו בהר הגלעד

²⁶ויאמר לבן ליעקב מה עשית ותגנב את לבבי ותנהג את בנתי כשביות חרב

²⁷למה נחבאת לברח ותגנב אתי ולא הגדת לי ואשלחך בשמחה ובשרים בתך ובכנוה

²⁸ולא נטשתני לנשק לבני ולבנתי עתה הסכלת עשו

²⁹יש לאל ידי לעשות עמכם רע ואלהי אביכם אמש אמר אלי לאמר השמר לך מדבר עם יעקב מטוב עד רע

³⁰ועתה הלך הלכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את אלהי

³¹ויען יעקב ויאמר ללבן כי יראתי כי אמרתי פן תגזל את בנותיך מעמי

³²עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר לך מה עמדי וקח לך ולא ידע יעקב כי רחל גנבתם

³³ויבא לבן באהל יעקב ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל

³⁴ורחל לקחה את התרפים ותשמם בכר הגמל ותשב עליהם וימשש לבן את כל האהל ולא מצא

³⁵ותאמר אל אביה אל יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי דרך נשים לי ויחפש ולא מצא את התרפים

³⁶ויחר ליעקב וירב בלבן ויען יעקב ויאמר ללבן מה פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי!

³⁷כי מששת את כל כלי מה מצאת מכל כלי ביתך שים כה נגד אחי ואחריך ויזכור בין שנינו

³⁸זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי!

³⁹טרפה לא הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה

⁴⁰הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני!

⁴¹זה לי עשרים שנה בביתך עבדתך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את משכרתי עשרת מנים

⁴²לולי אלהי אבי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את עניי ואת יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש

⁴³ויען לבן ויאמר אל יעקב הבנות בנתי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר אתה ראה לי הוא ולבנתי מה אעשה לאלה היום או לבניהן אשר ילדו

⁴⁴ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך

⁴⁵ויקח יעקב אבן וירימה מצבח

⁴⁶ויאמר יעקב לאחיו לקטו אבנים ויקחו אבנים ויעשו גל ויאכלו שם על הגל

⁴⁷ויקרא לו לבן יגר שהדוּתא ויעקב קרא לו גלעד:

⁴⁸ויאמר לבן הגל הזה עד ביני ובינך היום על כן קרא שמו גלעד:

⁴⁹והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו

⁵⁰אם תענה את בנתי ואם תקח נשים על בנתי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך

⁵¹ויאמר לבן ליעקב הנה הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך

⁵²עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבר אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבר אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת לרעה

⁵³אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק

⁵⁴ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר

⁵⁵וישכם לבן בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אותם וילך וישב לבן למקמו

הפרק 32

יעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים

²ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים

³וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום

⁴ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה

⁵ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך

⁶וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו

⁷ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות

⁸ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה

⁹ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך

¹⁰קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות

¹¹הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים

¹²ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב

¹³וילן שם בלילה ההוא ויקח מן הבא בידו מנחה לעשו אחיו

¹⁴עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים

¹⁵גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועירם עשרה

¹⁶ויתן ביד עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר

¹⁷ויצו את הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך

¹⁸ואמרת לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גם הוא אחרינו

¹⁹ויצו גם את השני גם את השלישי גם את כל ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל עשו במצאכם אתו

²⁰ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי כן אראה פניו אולי ישא פני

²¹ותעבר המנחה על פניו והוא לן בלילה ההוא במחנה

²²ויקם בלילה הוא ויקח את שתי נשיו ואת שתי שפחתיו ואת אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק ויקחם ויעברם את הנחל ויעבר את אשר לו

²³ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר

²⁴וירא כי לא יכל לו ויגע בכף ירכו ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו

²⁵ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם ברכתני

²⁶ויאמר אליו מה שמך ויאמר יעקב

²⁷ויאמר לא יעקב עוד שמך כי אם ישראל כי שרית עם אלהים ועם אנשים ותוכל

²⁸וישאל יעקב ויאמר הגידה נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם

²⁹ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי ראיתי אלהים פנים אל פנים ותנצל נפשי

³⁰ויזרח לו השמש כאשר עבר את פנואל והוא צלע על ירכו

³¹על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אשר על כף הירך עד היום הזה כי נגע בכף ירך יעקב בגיד הנשה

הפרק 33

ישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את הילדים על לאה ועל רחל ועל שתי השפחות

²וישם את השפחות ואת ילדיהן ראשנה ואת לאה וילדיה אחרנים ואת יוסף אחרנים

³והוא עבר לפנייהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד גשתו עד אחיו

⁴וירץ עשו לקראתו ויחבקו ויפל על צוארו וישקו ויבכו

⁵וישא את עיניו וירא את הנשים ואת הילדים ויאמר מי אלה לך ויאמר הילדים אשר חנן אלהים את עבדך

⁶ותגשן השפחות הנה וילדיהן ותשתחוין

⁷ותגש גם לאה וילדיה וישתחו ואחר נגש יוסף ורחל וישתחו

⁸ויאמר מי לך כל המחנה הזה אשר פגשתי ויאמר למצא חן בעיני אדני

⁹ויאמר עשו יש לי רב אחי יהי לך אשר לך

¹⁰ויאמר יעקב אל נא אם נא מצאתי חן בעיניך ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פניך כראת פני אלהים ותרצני

¹¹קח נא את ברכתי אשר הבאת לך כי חנני אלהים וכי יש לי כל ויפצר בו ויקח

¹² ויאמר נסעה ונלכה ואלכה לנגדך:
¹³ ויאמר אליו אדני ידע כי הילדים רכים והצאן והבקר עלות עלי ודפקום יום אחד ומתו כל הצאן
¹⁴ יעבר נא אדני לפני עבדו ואני אתנהלה לאטי לרגל המלאכה אשר לפני ולרגל הילדים עד אשר
אבא אל אדני שעירה
¹⁵ ויאמר עשו אציגה נא עמך מן העם אשר אתי ויאמר למה זה אמצא חן בעיני אדני:
¹⁶ וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה
¹⁷ ויעקב נסע סכתה ויבן לו בית ולמקנהו עשה סכת על כן קרא שם המקום סכות
¹⁸ ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר
¹⁹ ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה
²⁰ ויצב שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל

הפרק 34

1 תצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ
² וירא אתה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אתה וישכב אתה ויענה
³ ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנער וידבר על לב הנער
⁴ ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה
⁵ ויעקב שמע כי טמא את דינה בתו ובניו היו את מקנהו בשדה והחרש יעקב עד באם
⁶ ויצא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו
⁷ ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב
את בת יעקב וכן לא יעשה
⁸ וידבר חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה
⁹ והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנתינו תקחו לכם
¹⁰ ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו והאחזו בח
¹¹ ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם ואשר תאמרו אלי אתן
¹² הרבו עלי מאד מהר ומתן ואתנה כאשר תאמרו אלי ותנו לי את הנער לאשה
¹³ ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו במרמה וידברו אשר טמא את דינה אחתם
¹⁴ ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחתנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה הוא לנו
¹⁵ אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמנו להמל לכם כל זכר
¹⁶ ונתנו את בנתינו לכם ואת בנתיכם נקח לנו וישבנו אתכם והיינו לעם אחד
¹⁷ ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו
¹⁸ וייטבו דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור
¹⁹ ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו
²⁰ ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר
²¹ האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ ויסחרו אתה והארץ הנה רחבת ידים לפניהם את
בנתם נקח לנו לנשים ואת בנתינו נתן להם
²² אך בזאת יאתו לנו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד בהמול לנו כל זכר כאשר הם נמלים
²³ מקנהם וקנינם וכל בהמתם הלוא לנו הם אך נאותה להם וישבו אתנו
²⁴ וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יצאי שער עירו וימלו כל זכר כל יצאי שער עירו
²⁵ ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על
העיר בטח ויהרגו כל זכר
²⁶ ואת חמור ואת שכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו
²⁷ בני יעקב באו על החללים ויבזו העיר אשר טמאו אחותם

²⁸את צאנם ואת בקרם ואת חמריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה לקחו
²⁹ואת כל חילם ואת כל טפם ואת נשיהם שבו ויבזו ואת כל אשר בבית
³⁰ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אתי להבאישני בישב הארץ בכנעני ובפרזי ואני מתי מספר
ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי:
³¹ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו

הפרק 35

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברוך מפני
עשו אחיך:
²ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסרו את אלהי הנכר אשר בתכם והטהרו והחליפו
שמלתיכם
³ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל הענה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי:
⁴ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן אתם יעקב תחת
האלה אשר עם שכם
⁵ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבתיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב
⁶ויבא יעקב לזוה אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא וכל העם אשר עמו
⁷ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו
⁸ותמת דברה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות
⁹וירא אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו
¹⁰ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו
ישראל
¹¹ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך ומלכים מחלצריך יצאו
¹²ואת הארץ אשר נתתי לאברהם וליצחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ
¹³ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו
¹⁴ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן
¹⁵ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר אתו שם אלהים בית אל
¹⁶ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ותקש בלדתה
¹⁷ויהי בהקשתה בלדתה ותאמר לה המילדת אל תיראי כי גם זה לך בן
¹⁸ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין
¹⁹ותמת רחל ותקבר בדרך אפרתה הוא בית לחם
²⁰ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קברת רחל עד היום
²¹ויסע ישראל ויט אהלה מהלאה למגדל עד:
²²ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני
יעקב שנים עשר
²³בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבלון
²⁴בני רחל יוסף ובנימין
²⁵ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי:
²⁶ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם
²⁷ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ויצחק
²⁸ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמנים שנה
²⁹ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו

הפרק 36

אלה תלדות עשו הוא אדום

²עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החו!

³ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות

⁴ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל

⁵ואהליבמה ילדה את יעיש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר ילדו לו בארץ כנען

⁶ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו

⁷כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם

⁸וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום

⁹ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר

¹⁰אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו

¹¹ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז

¹²ותמנע היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו

¹³ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומוזה אלה היו בני בשמת אשת עשו

¹⁴ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש ואת יעלם ואת קרח

¹⁵אלה אלופי בני עשו בני אליפז בכור עשו אלופ תימן אלופ אומר אלופ צפו אלופ קנז

¹⁶אלופ קרח אלופ געתם אלופ עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה

¹⁷ואלה בני רעואל בן עשו אלופ נחת אלופ זרח אלופ שמה אלופ מזה אלה אלופי רעואל בארץ

אדום אלה בני בשמת אשת עשו

¹⁸ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלופ יעוש אלופ יעלם אלופ קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו

¹⁹אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום

²⁰אלה בני שעיר החרי ירשבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה

²¹ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום

²²ויהיו בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע

²³ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם

²⁴ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימם במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו

²⁵ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה

²⁶ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וקרן

²⁷אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן

²⁸אלה בני דישן עוז וארן

²⁹אלה אלופי החרי אלופ לוטן אלופ שובל אלופ צבעון אלופ ענה

³⁰אלופ דשן אלופ אצר אלופ דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר

³¹ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל

³²וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה

³³וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה

³⁴וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני!

³⁵וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדין בשדה מואב ושם עירו עוית

³⁶וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה

³⁷וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר

³⁸וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור

³⁹וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרד בת מי

זהב

⁴⁰ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלופי תמנע אלופי עלוה אלופי יתת

⁴¹אלופי אהליבמה אלופי אלה אלופי פינן

⁴²אלופי קנז אלופי תימן אלופי מבצר

⁴³אלופי מגדיאל אלופי עירם אלה אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום

הפרק 37

ישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען

²ואלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם

³וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים

⁴ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם

⁵ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו

⁶ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי:

⁷והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי:

⁸ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתי ועל דבריו

⁹ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי:

¹⁰ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחייך להשתחות לך ארצה

¹¹ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר

¹²וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם

¹³ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחייך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני:

¹⁴ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחייך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה

¹⁵וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש

¹⁶ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים

¹⁷ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים נלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן

¹⁸ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו

¹⁹ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא

²⁰ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הברות ואמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתינו

²¹וישמע ראובן ויצלהו מידם ויאמר לא נכנו נפש

²²ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו

²³ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו

²⁴ויקחהו וישלכו אתו הברה והבור רק אין בו מים

²⁵וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם ויראו והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרימה

²⁶ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו

²⁷לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא וישמעו אחיו

²⁸ויעברו אנשים מדינים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים

בעשרים כסף ויביאו את יוסף מצרימה

²⁹וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו
³⁰וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא
³¹ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם
³²וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא
³³ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף
³⁴ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים
³⁵ויקמו כל בניו וכל בנתיו לנחמו וימאן להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאלה ויבך אתו אביו
³⁶והמדנים מכרו אתו אל מצרים לפוטיפר סריס פרעה שר הטבחים

הפרק 38

יהי בעת ההוא וירד יהודה מאת אחיו ויט עד איש עדלמי ושמו חירח
²וירא שם יהודה בת איש כנעני ושמו שוע ויקחה ויבא אליה
³ותהר ותלד בן ויקרא את שמו ער
⁴ותהר עוד ותלד בן ותקרא את שמו און
⁵ותסף עוד ותלד בן ותקרא את שמו שלה והיה בכזיב בלדתה אתו
⁶ויקח יהודה אשה לער בכורו ושמה תמר
⁷ויהי ער בכור יהודה רע בעיני יהוה וימתהו יהוה
⁸ויאמר יהודה לאון בא אל אשת אחיך ויבם אתה והקם זרע לאחיך
⁹וידע און כי לא לו יהיה הזרע והיה אם בא אל אשת אחיו ושחת ארצה לבלתי נתן זרע לאחיו
¹⁰וירע בעיני יהוה אשר עשה וימת גם אתו
¹¹ויאמר יהודה לתמר כלתו שבי אלמנה בית אביך עד יגדל שלה בני כי אמר פן ימות גם הוא כאחיו
ותלך תמר ותשב בית אביה
¹²וירבו הימים ותמת בת שוע אשת יהודה וינחם יהודה ויעל על גזי צאנו הוא וחירה רעהו העדלמי
תמנתח
¹³ויגד לתמר לאמר הנה חמיך עלה תמנתה לגז צאנו
¹⁴ותסר בגדי אלמנותה מעליה ותכס בצעיף ותתעלף ותשב בפתח עינים אשר על דרך תמנתה כי
ראתה כי גדל שלה והוא לא נתנה לו לאשה
¹⁵ויראה יהודה ויחשבה לזונה כי כסתה פניה
¹⁶ויט אליה אל הדרך ויאמר הבה נא אבוא אליך כי לא ידע כי כלתו הוא ותאמר מה תתן לי כי תבוא
אלי
¹⁷ויאמר אנכי אשלח גדי עזים מן הצאן ותאמר אם תתן ערבון עד שלחך
¹⁸ויאמר מה הערבון אשר אתן לך ותאמר חתמך ופתילך ומטך אשר בידך ויתן לה ויבא אליה ותהר
לו
¹⁹ותקם ותלך ותסר צעיפה מעליה ותלבש בגדי אלמנותה
²⁰וישלח יהודה את גדי העזים ביד רעהו העדלמי לקחת הערבון מיד האשה ולא מצא
²¹וישאל את אנשי מקמה לאמר איה הקדשה הוא בעינים על הדרך ויאמרו לא היתה בזה קדשה
²²וישב אל יהודה ויאמר לא מצאתיה וגם אנשי המקום אמרו לא היתה בזה קדשה
²³ויאמר יהודה תקח לה פן נהיה לבוז הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה
²⁴ויהי כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך וגם הנה הרה לינונים ויאמר יהודה
הוציאוה ותשרף
²⁵הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי
החתמת והפתילים והמטה האלה
²⁶ויכר יהודה ויאמר צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף עוד לדעתה

²⁷ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה

²⁸ויהי בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני לאמר זה יצא ראשנה

²⁹ויהי כמשיב ידו והנה יצא אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו פרץ

³⁰ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו זרח

הפרק 39

יוסף הורד מצרימה ויקנהו פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד הישמעאלים אשר הורדהו שמה

²ויהי יהוה את יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצר:

³וירא אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח בידו

⁴וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על ביתו וכל יש לו נתן בידו

⁵ויהי מאז הפקיד אתו בביתו ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה

⁶ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה

⁷ויהי אחר הדברים האלה ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה עמי:

⁸וימאן ויאמר אל אשת אדניו הן אדני לא ידע אתי מה בבית וכל אשר יש לו נתן ביד:

⁹איננו גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדלה הזאת וחטאתי לאלהים

¹⁰ויהי כדברה אל יוסף יום יום ולא שמע אליה לשכב אצלה להיות עמה

¹¹ויהי כהיום הזה ויבא הביתה לעשות מלאכתו ואין איש מאנשי הבית שם בבית

¹²ותתפששו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה

¹³ויהי כראותה כי עזב בגדו בידה וינס החוצה

¹⁴ותקרא לאנשי ביתה ותאמר להם לאמר ראו הביא לנו איש עברי לצחק בנו בא אלי לשכב עמי ואקרא בקול גדול

¹⁵ויהי כשמעו כי הרימתי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס ויצא החוצה

¹⁶ותנח בגדו אצלה עד בוא אדניו אל ביתו

¹⁷ותדבר אליו כדברים האלה לאמר בא אלי העבד העברי אשר הבאת לנו לצחק בי:

¹⁸ויהי כהרימי קולי ואקרא ויעזב בגדו אצלי וינס החוצה

¹⁹ויהי כשמע אדניו את דברי אשתו אשר דברה אליו לאמר כדברים האלה עשה לי עבדך ויחר אפו

²⁰ויקח אדני יוסף אתו ויתנהו אל בית הסהר מקום אשר אסורי המלך אסורים ויהי שם בבית הסהר

²¹ויהי יהוה את יוסף ויט אליו חסד ויתן חנו בעיניו שר בית הסהר

²²ויתן שר בית הסהר ביד יוסף את כל האסירים אשר בבית הסהר ואת כל אשר עשים שם הוא היה עשה

²³אין שר בית הסהר ראה את כל מאומה בידו באשר יהוה אתו ואשר הוא עשה יהוה מצליח

הפרק 40

יהי אחר הדברים האלה חטאו משקה מלך מצרים והאפה לאדניהם למלך מצרים

²ויקצף פרעה על שני סריסיו על שר המשקים ועל שר האופים

³ויתן אתם במשמר בית שר הטבחים אל בית הסהר מקום אשר יוסף אסור שם

⁴ויפקד שר הטבחים את יוסף אתם וישרת אתם ויהיו ימים במשמר

⁵ויחלמו חלום שניהם איש חלמו בלילה אחד איש כפתרון חלמו המשקה והאפה אשר למלך מצרים

אשר אסורים בבית הסהר

⁶ויבא אליהם יוסף בבקר וירא אתם והנם זעפים

⁷וישאל את סריסי פרעה אשר אתו במשמר בית אדניו לאמר מדוע פניכם רעים היום

⁸ויאמרו אליו חלום חלמנו ופתר אין אתו ויאמר אלהם יוסף הלוא לאלהים פתרנים ספרו נא לי

⁹ויספר שר המשקים את חלמו ליוסף ויאמר לו בחלומי והנה גפן לפני

¹⁰ובגפן שלשה שריגם והיא כפרחת עלתה נצה הבשילו אשכלתיה ענבים

¹¹וכוס פרעה בידי ואקח את הענבים ואשחט אתם אל כוס פרעה ואתן את הכוס על כף פרעה

¹²ויאמר לו יוסף זה פתרנו שלשת השרגים שלשת ימים הם

¹³בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך והשיבך על כנך ונתת כוס פרעה בידו כמשפט הראשון

אשר היית משקהו

¹⁴כי אם זכרתני אתך כאשר ייטב לך ועשית נא עמדי חסד והזכרתני אל פרעה והוצאתני מן הבית

הזה

¹⁵כי גנב גנבתי מארץ העברים וגם פה לא עשיתי מאומה כי שמו אתי בבוז

¹⁶וירא שר האפים כי טוב פתר ויאמר אל יוסף אף אני בחלומי והנה שלשה סלי חרי על ראשי

¹⁷ובסל העליון מכל מאכל פרעה מעשה אפה והעוף אכל אתם מן הסל מעל ראשי

¹⁸ויען יוסף ויאמר זה פתרנו שלשת הסלים שלשת ימים הם

¹⁹בעוד שלשת ימים ישא פרעה את ראשך מעליך ותלה אותך על עץ ואכל העוף את בשרך מעליך

²⁰ויהי ביום השלישי יום הולדת את פרעה ויעש משתה לכל עבדיו וישא את ראש שר המשקים ואת

ראש שר האפים בתוך עבדיו

²¹וישב את שר המשקים על משקהו ויתן הכוס על כף פרעה

²²ואת שר האפים תלה כאשר פתר להם יוסף

²³ולא זכר שר המשקים את יוסף וישכחוהו

הפרק 41

ייהי מקץ שנתיים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר

²והנה מן היאר עלת שבע פרות ובריא את בשר ותרעינה באחו

³והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר

⁴ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה

⁵ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות

⁶והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן

⁷ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום

⁸ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה

⁹וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום

¹⁰פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים

¹¹ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו

¹²ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר

¹³ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה

¹⁴וישלח פרעה ויקרא את יוסף ויריצהו מן הבור ויגלח ויחלף שמלתיו ויבא אל פרעה

¹⁵ויאמר פרעה אל יוסף חלום חלמתי ופתר אין אתו ואני שמעתי עליך לאמר תשמע חלום לפתר

אתו

¹⁶ויען יוסף את פרעה לאמר בלעדי אלהים יענה את שלום פרעה

¹⁷וידבר פרעה אל יוסף בחלמי הנני עמד על שפת היאר:
¹⁸והנה מן היאר עלת שבע פרות בריאות בשר ויפת תאר ותרעינה באחו
¹⁹והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן דלות ורעות תאר מאד ורקות בשר לא ראיתי כהנה בכל
ארץ מצרים לרע
²⁰ותאכלנה הפרות הרקות והרעות את שבע הפרות הראשנות הבריאות
²¹ותבאנה אל קרבנה ולא נודע כי באו אל קרבנה ומראיהן רע כאשר בתחלה ואיקץ
²²וארא בחלמי והנה שבע שבילים עלת בקנה אחד מלאת וטבות
²³והנה שבע שבילים צנמות דקות שדפות קדים צמחות אחריהם
²⁴ותבלען השבילים הדקת את שבע השבילים הטבות ואמר אל החרטמים ואין מגיד לי:
²⁵ויאמר יוסף אל פרעה חלום פרעה אחד הוא את אשר האלהים עשה הגיד לפרעה
²⁶שבע פרת הטבת שבע שנים הנה ושבע השבילים הטבת שבע שנים הנה חלום אחד הוא
²⁷ושבע הפרות הרקות והרעת העלת אחריהן שבע שנים הנה ושבע השבילים הרקות שדפות הקדים
יהיו שבע שני רעב
²⁸הוא הדבר אשר דברתי אל פרעה אשר האלהים עשה הראה את פרעה
²⁹הנה שבע שנים באות שבע גדול בכל ארץ מצרים
³⁰וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע בארץ מצרים וכלה הרעב את הארץ
³¹ולא יודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן כי כבד הוא מאד:
³²ועל השנות החלום אל פרעה פעמים כי נכון הדבר מעם האלהים וממהר האלהים לעשתו
³³ועתה ירא פרעה איש נבון וחכם וישיתוהו על ארץ מצרים
³⁴יעשה פרעה ויפקד פקדים על הארץ וחמש את ארץ מצרים בשבע שני השבע
³⁵ויקבצו את כל אכל השנים הטבת הבאת האלה ויצברו בר תחת יד פרעה אכל בערים ושמרו
³⁶והיה האכל לפקדון לארץ לשבע שני הרעב אשר תהיין בארץ מצרים ולא תכרת הארץ ברעב
³⁷וייטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו
³⁸ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו
³⁹ויאמר פרעה אל יוסף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחכם כמוך:
⁴⁰אתה תהיה על ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסא אגדל ממך:
⁴¹ויאמר פרעה אל יוסף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים
⁴²ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה על יד יוסף וילבש אתו בגדי שש וישם רבד הזהב על
צוארו
⁴³וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים
⁴⁴ויאמר פרעה אל יוסף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים
⁴⁵ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על
ארץ מצרים
⁴⁶ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ
מצרים
⁴⁷ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים
⁴⁸ויקבץ את כל אכל שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתן אכל בערים אכל שדה העיר אשר
סביביתה נתן בתוכה
⁴⁹ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי חדל לספר כי אין מספר:
⁵⁰וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן און
⁵¹ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל בית אבי:
⁵²ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עני:
⁵³ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים
⁵⁴ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה

לחם

⁵⁵ ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו

⁵⁶ והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים

⁵⁷ וכל הארץ באו מצרימה לשבר אל יוסף כי חזק הרעב בכל הארץ

הפרק 43

הרעב כבד בארץ

² ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל

³ ויאמר אליו יהודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם

⁴ אם ישך משלח את אחינו אתנו נרדה ונשברה לך אכל

⁵ ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם

⁶ ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד לכם אח

⁷ ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם

⁸ ויאמר יהודה אל ישראל אביו שלחה הנער אתי ונקומה ונלכה ונחיה ולא נמות גם אנחנו גם אתה גם טפנו

⁹ אנכי אערבנו מידי תבקשנו אם לא הביאתיו אליך והצגתיו לפניך וחטאתי לך כל הימים

¹⁰ כי לולא התמהמהנו כי עתה שבנו זה פעמים

¹¹ ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו קחו מזמרת הארץ בכליכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים

¹² וכסף משנה קחו בידכם ואת הכסף המושב בפי אמתחתים תשיבו בידכם אולי משגה הוא

¹³ ואת אחיכם קחו וקומו שובו אל האיש

¹⁴ ואל שדי יתן לכם רחמים לפני האיש ושלח לכם את אחיכם אחר ואת בנימין ואני כאשר שכלתי שכלתי

¹⁵ ויקחו האנשים את המנחה הזאת ומשנה כסף לקחו בידם ואת בנימין ויקמו וירדו מצרים ויעמדו לפני יוסף

¹⁶ וירא יוסף אתם את בנימין ויאמר לאשר על ביתו הבא את האנשים הביתה וטבח טבח והכן כי אתי יאכלו האנשים בצהרים

¹⁷ ויעש האיש כאשר אמר יוסף ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף

¹⁸ וייראו האנשים כי הובאו בית יוסף ויאמרו על דבר הכסף השב באמתחתינו בתחלה אנחנו מובאים להתגלל עלינו ולהתנפל עלינו ולקחת אתנו לעבדים ואת חמרנו

¹⁹ ויגשו אל האיש אשר על בית יוסף וידברו אליו פתח הבית

²⁰ ויאמרו בי אדני ירד ירדנו בתחלה לשבר אכל

²¹ ויהי כי באנו אל המלון ונפתחה את אמתחתינו והנה כסף איש בפי אמתחתו כספנו במשקלו ונשב אתו בידנו

²² וכסף אחר הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו מי שם כספנו באמתחתנו

²³ ויאמר שלום לכם אל תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון באמתחתים כספכם בא אלי ויוצא אלהם את שמעון

²⁴ ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף ויתן מים וירחצו רגליהם ויתן מספוא לחמריהם

²⁵ ויכינו את המנחה עד בוא יוסף בצהרים כי שמעו כי שם יאכלו לחם

²⁶ ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את המנחה אשר בידם הביתה וישתחוו לו ארצה

²⁷וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן אשר אמרתם העודנו חי:
²⁸ויאמרו שלום לעבדך לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחו
²⁹וישא עיניו וירא את בנימין אחיו בן אמו ויאמר הזה אחיכם הקטן אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים
יחנך בני
³⁰וימהר יוסף כי נכמרו רחמיו אל אחיו ויבקש לבכות ויבא החדרה ויבך שמה
³¹וירחץ פניו ויצא ויתאפק ויאמר שימו לחם
³²וישימו לו לבדו ולהם לבדם ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלון המצרים לאכל את העברים
לחם כי תועבה הוא למצרים
³³וישב לפניו הבכר כבכרתו והצעיר כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו
³⁴וישא משאת מאת פניו אלהם ותרב משאת בנימן ממשאת כלם חמש ידות וישתו וישכרו עמו

הפרק 44

יצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתחת האנשים אכל כאשר יוכלון שאת ושים כסף איש בפי
אמתחתו
²ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר
³הבקר אור והאנשים שלחו המה וחמריהם
⁴הם יצאו את העיר לא הרחיקו ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אחרי האנשים והשגתם ואמרת
אלהם למה שלמתם רעה תחת טובה
⁵הלוא זה אשר ישתה אדני בו והוא נחש ינחש בו הרעתם אשר עשיתם
⁶וישגם וידבר אלהם את הדברים האלה
⁷ויאמרו אליו למה ידבר אדני כדברים האלה חלילה לעבדיך מעשות כדבר הזה
⁸הן כסף אשר מצאנו בפי אמתחתינו השיבנו אליך מארץ כנען ואיך נגנב מבית אדניך כסף או זהב
⁹אשר ימצא אתו מעבדיך ומת וגם אנחנו נהיה לאדני לעבדים
¹⁰ויאמר גם עתה כדבריכם כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד ואתם תהיו נקים
¹¹וימהרו ויורדו איש את אמתחתו ארצה ויפתחו איש אמתחתו
¹²ויחפש בגדול החל ובקטן כלה וימצא הגביע באמתחת בנימן
¹³ויקראו שמלתם ויעמס איש על חמרו וישבו העירה
¹⁴ויבא יהודה ואחיו ביתה יוסף והוא עודנו שם ויפלו לפניו ארצה
¹⁵ויאמר להם יוסף מה המעשה הזה אשר עשיתם הלוא ידעתם כי נחש ינחש איש אשר כמני:
¹⁶ויאמר יהודה מה נאמר לאדני מה נדבר ומה נצטדק האלהים מצא את עון עבדיך הננו עבדים
לאדני גם אנחנו גם אשר נמצא הגביע בידו
¹⁷ויאמר חלילה לי מעשות זאת האיש אשר נמצא הגביע בידו הוא יהיה לי עבד ואתם עלו לשלום
אל אביכם
¹⁸ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך
כפרעה
¹⁹אדני שאל את עבדיו לאמר היש לכם אב או אח
²⁰ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו
²¹ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו
²²ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת
²³ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני:
²⁴ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני:
²⁵ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל
²⁶ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן

איננו אתנו

²⁷ ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שנים ילדה לי אשתי

²⁸ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה

²⁹ ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאלה

³⁰ ועתה כבאי אל עבדך אבי והנער איננו אתנו ונפשו קשורה בנפשו

³¹ והיה כראותו כי אין הנער ומת והורידו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאלה

³² כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים

³³ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל עם אחיו

³⁴ כי איך אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברע אשר ימצא את אבי

הפרק 45

לא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו

² ויתן את קלו בבכי וישמעו מצרים וישמע בית פרעה

³ ויאמר יוסף אל אחיו אני יוסף העוד אבי חי ולא יכלו אחיו לענות אתו כי נבהלו מפניו

⁴ ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה

⁵ ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אתי הנה כי למחיה שלחני אלהים לפניכם

⁶ כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ ועוד חמש שנים אשר אין חריש וקציה

⁷ וישלחני אלהים לפניכם לשום לכם שארית בארץ ולהחיות לכם לפליטה גדלה

⁸ ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה כי האלהים וישימיני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומשל בכל ארץ מצרים

⁹ מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד

¹⁰ וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בן ובניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך

¹¹ וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך

¹² והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם

¹³ והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה

¹⁴ ויפל על צוארי בנימן אחיו ויבך ובנימן בכה על צואריו

¹⁵ וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו

¹⁶ והקל נשמע בית פרעה לאמר באו אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו

¹⁷ ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו באו ארצה כנען

¹⁸ וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואכלו את חלב הארץ

¹⁹ ואתה צויתיה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם

²⁰ ועיניכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא

²¹ ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך

²² לכלם נתן לאיש חלפות שמלת ולבנימן נתן שלש מאות כסף וחמש חלפת שמלת

²³ ולאביו שלח כזאת עשרה חמרים נשאים משוב מצרים ועשר אתנת נשאת בר ולחם ומזון לאביו לדרך

²⁴ וישלח את אחיו וילכו ויאמר אלהם אל תרגזו בדרך

²⁵ ויעלו ממצרים ויבאו ארץ כנען אל יעקב אביהם

²⁶ ויגדו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם

²⁷וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אלהם וירא את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם
²⁸ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות

הפרק 46

יסע ישראל וכל אשר לו ויבא בארה שבע ויזבח זבחים לאלהי אביו יצחק
²ויאמר אלהים לישראל במראת הלילה ויאמר יעקב יעקב ויאמר הנני:
³ויאמר אנכי האל אלהי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם
⁴אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי אעלך גם עלה ויוסף ישית ידו על עיניך
⁵ויקם יעקב מבאר שבע וישאו בני ישראל את יעקב אביהם ואת טפם ואת נשיהם בעגלות אשר שלח פרעה לשאת אתו
⁶ויקחו את מקניהם ואת רכושם אשר רכשו בארץ כנען ויבאו מצרימה יעקב וכל זרעו אתו
⁷בניו ובני בניו אתו ובנות בניו וכל זרעו הביא אתו מצרימה
⁸ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה יעקב ובניו בכר יעקב ראובן
⁹ובני ראובן חנוך ופלוא וחצרון וכרמי:
¹⁰ובני שמעון ימואל וימין ואהד ויכין וצחר ושאל בן הכנענית
¹¹ובני לוי גרשון וקהת ומררי:
¹²ובני יהודה ער ואון ושלה ופרץ וזרח וימת ער ואון בארץ כנען ויהיו בני פרץ חצרון וחמול
¹³ובני יששכר תולע ופוא ויוב ושמרון
¹⁴ובני זבולן סרד ואלון ויחלאל
¹⁵אלה בני לאה אשר ילדה ליעקב בפדן ארם ואת דינה בתו כל נפש בניו ובנותיו שלשים ושלוש
¹⁶ובני גד צפיון וחגי שוני ואצבן ערי וארודי ואראלי:
¹⁷ובני אשר ימנה וישוה וישוי ובריעה ושרח אחתם ובני בריעה חבר ומלכיאל
¹⁸אלה בני זלפה אשר נתן לבן ללאה בתו ותלד את אלה ליעקב שש עשרה נפש
¹⁹ובני רחל אשת יעקב יוסף ובנימן
²⁰ויולד ליוסף בארץ מצרים אשר ילדה לו אסנת בת פוטי פרע כהן אן את מנשה ואת אפרים
²¹ובני בנימן בלע ובכר ואשבבל גרא ונעמן אחי וראש מפים וחפים וארד:
²²אלה בני רחל אשר ילד ליעקב כל נפש ארבעה עשר
²³ובני דן חשים
²⁴ובני נפתלי יחצאל וגוני ויצר ושלם
²⁵אלה בני בלהה אשר נתן לבן לרחל בתו ותלד את אלה ליעקב כל נפש שבעה
²⁶כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש
²⁷ובני יוסף אשר ילד לו במצרים נפש שנים כל הנפש לבית יעקב הבאה מצרימה שבעים
²⁸ואת יהודה שלח לפניו אל יוסף להורת לפניו גשנה ויבאו ארצה גשן
²⁹ויאסר יוסף מרכבתו ויעל לקראת ישראל אביו גשנה וירא אליו ויפל על צואריו ויבך על צואריו עוד:
³⁰ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אחרי ראותי את פניך כי עודך חי:
³¹ויאמר יוסף אל אחיו ואל בית אביו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי:
³²והאנשים רעי צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקדם וכל אשר להם הביאו
³³והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה מעשיכם
³⁴ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מנעורינו ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו בעבור תשבו בארץ גשן כי תועבת מצרים כל רעה צאן

יבא יוסף ויגד לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרם וכל אשר להם באו מארץ כנען והנם בארץ גשן¹
 ומקצה אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה²
 ויאמר פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו³
 ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה⁴
 ישבו נא עבדיך בארץ גשן
 ויאמר פרעה אל יוסף לאמר אביך ואחיו באו אליך⁵
 ארץ מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיך ישבו בארץ גשן ואם ידעת ויש בם⁶
 אנשי חיל ושמחת שרי מקנה על אשר ל!
 ויבא יוסף את יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את פרעה⁷
 ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני חיך⁸
 ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חיי ולא השיגו את⁹
 ימי שני חיי אבתי בימי מגוריהם
 ויברך יעקב את פרעה ויצא מלפני פרעה¹⁰
 ויושב יוסף את אביו ואת אחיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר¹¹
 צוה פרעה
 ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף¹²
 ולחם אין בכל הארץ כי כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב¹³
 וילקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים ובארץ כנען בשבר אשר הם שברים ויבא יוסף את¹⁴
 הכסף ביתה פרעה
 ויתם הכסף מארץ מצרים ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר הבה לנו לחם ולמה נמות¹⁵
 נגדך כי אפס כסף
 ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם אפס כסף¹⁶
 ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים¹⁷
 וינהלם בלחם בכל מקניהם בשנה ההוא
 ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא נכחד מאדני כי אם תם הכסף ומקנה¹⁸
 הבהמה אל אדני לא נשאר לפני אדני בלתי אם גויתנו ואדמתנו
 למה נמות לעיניך גם אנחנו גם אדמתנו קנה אתנו ואת אדמתנו בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו¹⁹
 עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם
 ויקן יוסף את כל אדמת מצרים לפרעה כי מכרו מצרים איש שדהו כי חזק עליהם הרעב ותהי הארץ²⁰
 לפרעה
 ואת העם העביר אתו לערים מקצה גבול מצרים ועד קצהו²¹
 רק אדמת הכהנים לא קנה כי חק לכהנים מאת פרעה ואכלו את חקם אשר נתן להם פרעה על כן²²
 לא מכרו את אדמתם
 ויאמר יוסף אל העם הן קניתי אתכם היום ואת אדמתכם לפרעה הא לכם זרע וזרעתם את²³
 האדמה
 והיה בתבואת ונתתם חמישית לפרעה וארבע הידת יהיה לכם לזרע השדה ולאכלכם ולאשר²⁴
 בבתיכם ולאכל לטפכם
 ויאמרו החיתנו נמצא חן בעיני אדני והיינו עבדים לפרעה²⁵
 וישם אתה יוסף לחק עד היום הזה על אדמת מצרים לפרעה לחמש רק אדמת הכהנים לבדם לא²⁶
 היתה לפרעה
 וישב ישראל בארץ מצרים בארץ גשן ויאחזו בה ויפרו וירבו מאד²⁷
 ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חייו שבע שנים וארבעים ומאת שנה²⁸
 ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת²⁹

ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים

³⁰ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך

³¹ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה

הפרק 48

יהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חלה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים

²ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה

³ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלז בארץ כנען ויברך אתי

⁴ויאמר אלי הנני מפרך והרביתך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריו אחזת עולם

⁵ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד באי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי

⁶ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם

⁷ואני בבאי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך בעוד כברת ארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם

⁸וירא ישראל את בני יוסף ויאמר מי אלה

⁹ויאמר יוסף אל אביו בני הם אשר נתן לי אלהים בזה ויאמר קחם נא אלי ואברכם

¹⁰ועיני ישראל כבדו מזקן לא יוכל לראות ויגש אתם אליו וישק להם ויחבק להם

¹¹ויאמר ישראל אל יוסף ראה פניך לא פללתי והנה הראה אתי אלהים גם את זרעך

¹²ויוצא יוסף אתם מעם ברכיו וישתחו לאפיו ארצה

¹³ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו מימין ישראל ויגש אליו

¹⁴וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור

¹⁵ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבתי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי מעודי עד היום הזה

¹⁶המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ

¹⁷וירא יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אתה מעל ראש אפרים על ראש מנשה

¹⁸ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו

¹⁹וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים

²⁰ויברכם ביום ההוא לאמור בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה

²¹ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם

²²ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי

הפרק 49

יקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים

²הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם

³ראובן בכרי אתה כחי וראשית אוני יתר שאת ויתר עז

⁴פחז כמים אל תותר כי עלית משכבי אביך אז חללת יצועי עלה
⁵שמעון ולוי אחים כלי חמס מכרתיהם
⁶בסדם אל תבא נפשי בקהלם אל תחד כבדי כי באפם הרגו איש וברצנם עקרו שור
⁷ארור אפם כי עז ועברתם כי קשתה אחלקם ביעקב ואפיצם בישראל
⁸יהודה אתה יודוך אחיך ידך בערף איביך ישתחוו לך בני אביך
⁹גור אריה יהודה מטרף בני עלית כרע רבץ כאריה וכלביא מי יקימנו
¹⁰לא יסור שבט מיהודה ומחקק מבין רגליו עד כי יבא שילה ולו יקהת עמים
¹¹אסרי לגפן עירה ולשרקה בני אתנו כבס ביין לבשו ובדם ענבים סותה
¹²חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב
¹³זבולן לחוף ימים ישכן והוא לחוף אניות וירכתו על צידן
¹⁴יששכר חמר גרם רבץ בין המשפטים
¹⁵וירא מנחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסבל ויהי למס עבד
¹⁶דן ידין עמו כאחד שבטי ישראל
¹⁷יהי דן נחש עלי דרך שפיפן עלי ארח הנשך עקבי סוס ויפל רכבו אחור
¹⁸לישועתך קויתי יהוה
¹⁹גד גדוד יגודנו והוא יגד עקב
²⁰מאשר שמנה לחמו והוא יתן מעדני מלך
²¹נפתלי אילה שלחה הנתן אמרי שפה
²²בן פרת יוסף בן פרת עלי עין בנות צעדה עלי שור
²³וימררהו ורבו וישטמהו בעלי חצים
²⁴ותשב באיתן קשתו ויפזו זרעי ידיו מידי אביר יעקב משם רעה אבן ישראל
²⁵מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם
²⁶ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעת עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו
²⁷בנימין זאב יטרף בבקר יאכל עד ולערב יחלק שלל
²⁸כל אלה שבטי ישראל שנים עשר וזאת אשר דבר להם אביהם ויברך אותם איש אשר כברכתו ברך
אתם
²⁹ויצו אותם ויאמר אלהם אני נאסף אל עמי קברו אתי אל אבתי אל המערה אשר בשדה עפרון
החתי
³⁰במערה אשר בשדה המכפלה אשר על פני ממרא בארץ כנען אשר קנה אברהם את השדה מאת
עפרן החתי לאחזת קבר
³¹שמה קברו את אברהם ואת שרה אשתו שמה קברו את יצחק ואת רבקה אשתו ושמה קברתי את
לאה
³²מקנה השדה והמערה אשר בו מאת בני חת
³³ויכל יעקב לצות את בניו ויאסף רגליו אל המטה ויגוע ויאסף אל עמיו

הפרק 50

יפל יוסף על פני אביו ויברך עליו וישק לו
²ויצו יוסף את עבדיו את הרפאים לחנט את אביו ויחנטו הרפאים את ישראל
³וימלאו לו ארבעים יום כי כן ימלאו ימי החנטים ויבכו אותו מצרים שבעים יום
⁴ויעברו ימי בכיתו וידבר יוסף אל בית פרעה לאמר אם נא מצאתי חן בעיניכם דברו נא באזני פרעה
לאמה
⁵אבי השביעני לאמר הנה אנכי מת בקברי אשר כריתי לי בארץ כנען שמה תקברני ועתה אעלה נא
ואקברה את אבי ואשובח

⁶ויאמר פרעה עלה וקבר את אביך כאשר השביעך:
⁷ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים
⁸וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקדם עזבו בארץ גשן
⁹ויעל עמו גם רכב גם פרשים ויהי המחנה כבוד מאד:
¹⁰ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבוד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים
¹¹וירא יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבוד זה למצרים על כן קרא שמה אבל מצרים אשר בעבר הירדן
¹²ויעשו בניו לו כן כאשר צום
¹³וישאו אתו בניו ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחוזת קבר מאת עפרן החתי על פני ממרא
¹⁴וישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו
¹⁵ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו
¹⁶ויצו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמה
¹⁷כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברים אליו
¹⁸וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים
¹⁹ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני:
²⁰ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטבה למען עשה כיום הזה להחית עם רב
²¹ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם
²²וישב יוסף במצרים הוא ובית אביו ויחי יוסף מאה ועשר שנים
²³וירא יוסף לאפרים בני שלשים גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף
²⁴ויאמר יוסף אל אחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב
²⁵וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה
²⁶וימת יוסף בן מאה ועשר שנים ויחנטו אתו ויישם בארון במצרים